

den kommer også til at foregå på grundlag af oplægget til forhandlingerne mellem KL, Amdsrådsforeningen og regeringen, og den kommer også til at foregå, når finanslovsforslaget ligger her i salen.

Jeg vil lige sige, at når der ikke er gennemført udligningsreformer – det er også et svar til hr. Ole Stavad, der var meget inde på det – skyldes det, at det er regeringens opfattelse, at de svage kommuner ikke vil være bedre hjulpet med en udligningsreform end med det oplæg, regeringen har til at løse problemerne, indtil vi får en udligningsreform. For det første er det den almindelige herskende opfattelse, at man løser den mellemkommunale udligning overordentligt, fordi de, der er på den ene side af strengen, meget gerne vil aflevere til de andre. Men hvis man rejser rundt i landet, vil man høre, at de, der afleverer noget, mener, at de afleverer for meget, og at de, der modtager noget, mener, at de modtager for lidt.

Derfor skal man ikke tro, at en udligningsreform løser den gordiske knude, så alle lige med ét siger: Ih, hvor er det godt. En udligningsreform vil sikkert medføre, at der bliver nogle, som får mindre end i dag, og nogle, der får mere end i dag. Vi er meget fokuseret på de kommuner, der især blev ramt af den reform, som blev gennemført af daværende minister Birte Weiss under den tidligere socialdemokratisk ledede regering, hvor man lige præcis ramte de små kommuner, som i dag er omfattet af Det Skæve Danmark og har det meget svært.

Derfor vil jeg også gentage, at det beløb, der foreløbig er afsat til at løse enkeltproblemerne i de pågældende kommuner, er større end det, den tidligere regering nogen sinde har afsat, og det var det også sidste år. For os er det ikke afgørende, om det er de 500 mio. kr., der ligger i lovsforslaget. Det må gerne være mere, og derfor er der også en sandhed i det, Venstres ordfører sagde om, at hvis KL mener, at der skal mere til for at løse problemet med de svage kommuner, lytter vi meget efter.

Vi er en regering, der presser på, for at der kan blive sat flere penge af til at løse de svage kommuners opgaver. At vi kan gøre det år for år, indtil vi har en egentlig udligningsreform, betyder, at vi kan komme bort fra det maskinelle, som vil ligge i en udligningsreform. Den er jo meget langsigtet, og derfor kan man forvente, at det beløb, der afsættes til de kommuner, der på et givet tidspunkt har særlige problemer, vil blive mindre. Men jeg vil godt give et tilsagn. Det

er ikke regeringen, der på nogen måde forhindrer, at det bliver bedre for de vanskeligt stillede kommuner, end det har været under den tidligere regering.

Der siges mange ejendommelige ting, også af hr. Nicolai Wammen, som sagde, at det, der er problemet med sygehusene, er nedskæringerne. Jamen det er jo forunderligt, for det, vi har gjort indtil nu, er til stadighed at tilføre flere penge. De beløb, der med rette blev afsat under den tidligere regering, er opretholdt, og det er jo ikke engangsbevillinger.

Den ene milliard, bevillingerne blev løftet med i 2001, er de fortsat løftet med. I 2002 blev sygehusene løftet med 1,5 mia. kr., altså foreløbig 2,5 mia. kr., og i 2003 er de yderligere løftet med 500 mio. kr., så hvor er de nedskæringer? Egentlig er der sket et løft på 3 mia. kr. over 3 år, og i 2003 er der 500 mio. kr. mere til at aflønne de ansatte på sygehusene.

KL 15.35

Det er svært at forstå, hvorfor det, at man har fået flere lønkroner, skulle betyde, at man afskediger personale. Det er i hvert fald ikke det, regeringen på nogen måde har ment skulle være formålet, og det er heller ikke sådan, det kommer til at gå.

Man skal passe på, at man ikke får det, at der sker strukturomlægninger i amterne, fordi de vil have en anden sygehusstruktur og bruge lønkronerne på en anden måde, til at blive en reduktion af det samlede antal ansatte eller den samlede lønsum på sygehusområdet. Man vil se, at det forholder sig lige modsat, og det burde hr. Wammen også indse, også for sin egen fremtids skyld. Som ung ordfører er det politisk retorik, når man mener, at når der tilføres flere penge, er der færre lønkroner til rådighed. Men det generelle problem i debatten er, at når vi taler om vækst og flere penge, kalder man det nedskæring. Det er forunderligt.

Hr. Villy Søvnald er i sig selv et studium værd – indrømmet, det er positivt ment, for på trods af, at der kan komme nogle ordentlige opstød, er hr. Villy Søvnald jo som alle andre i Folketinget et rart og humoristisk menneske. Men altså – alene påstanden om, at det, regeringen vil, er at reducere væksten for de handicappede til en tiendedel af det, den har været indtil nu.

Hr. Villy Søvnald siger, at når væksten de to sidste år har været ca. 7 pct., og når vækstrammen nu er 0,7 pct. for hele den statslige, amtslige og kommunale sektor, er det jo kun en tiendedel af de 7 pct. Ja, men i forhold til det oprindelige